॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ अमर्त्यइतिछेदः अमरइत्यर्थः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ निमित्तंपर्वतान्भेदयामासखंडयामास ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ दिष्टंदैवविहितं

क्रियतांयद्भवेच्छक्यंत्वयासुरगणेश्वर ॥ वरांश्चमेप्रयच्छान्यान्यैरन्यान्भवितास्म्यति ॥ ४० ॥ लोमशउवाच तस्मैप्रादाद्वरानिंद्रउक्तवान्यान्महात
पाः ॥ प्रतिभास्यंतितेवेदाःपित्रासहयथेप्सिताः ॥ ४१ ॥ यच्चान्यत्कांक्षसेकामंयवक्रीर्गम्यतामिति ॥ सलब्धकामःपितरंसमेत्याथेदमब्रवीत् ॥ ४२ ॥ यवक्री
तउवाच प्रतिभास्यंतिवैवेदाममतातस्यचोभयोः ॥ अतिचान्यान्भविष्यावोवरालब्धास्तथामया ॥ ४३ ॥ भरद्वाजउवाच दर्पस्तेभवितातातवरां
ल्लब्ध्वायथेप्सितान् ॥ सदर्पपूर्णःकृपणःक्षिप्रमेवविनंक्ष्यसि ॥ ४४ ॥ अत्राप्युदाहरंतीमागाथादेवैरुदाहृताः ॥ मुनिरासीत्पुरापुत्रबालधिर्नामवीर्यवान् ॥
॥ ४५ ॥ सपुत्रशोकादुद्विग्नस्तपस्तेपेसुदुष्करं ॥ भवेन्ममसुतोऽमर्त्यइतितंलब्धवांश्चसः ॥ ४६ ॥ तस्यप्रसादोवैदेवैःकृतोनत्वमरैःसमः ॥ नामर्त्योविद्यतेमर्त्यो
निमित्तायुर्भविष्यति ॥ ४७ ॥ बालांधरुवाच यथेमेपर्वताःशश्वत्तिष्ठंतिसुरसत्तमाः ॥ अक्षयास्तन्निमित्तंमेसुतस्यायुर्भविष्यति ॥ ४८ ॥ भरद्वाज
उवाच तस्यपुत्रस्तदाजज्ञेमेधावीक्रोधनस्तदा ॥ सतच्छ्रुत्वाकरोद्दर्पमृषींश्चैवावमन्यत ॥ ४९ ॥ विकुर्वाणोमुनीनांचव्यचरत्समहीमिमां ॥ आससादम
हावीर्यंधनुषाक्षंमनीषिणं ॥ ५० ॥ तस्यापचक्रेमेधावीतंशशापसवीर्यवान् ॥ भवभस्मेतिचोक्तःसनभस्मसमपद्यत ॥ ५१ ॥ धनुषाक्षस्तुतंदृष्ट्वामेधाविनमना
मयं ॥ निमित्तमस्यमहिषैर्भेदयामासवीर्यवान् ॥ ५२ ॥ सनिमित्तेविनष्टेतुममारसहसाशिशुः ॥ तंमृतंपुत्रमादायविललापततःपिता ॥ ५३ ॥ लालप्यमानंतं
दृष्ट्वामुनयःपरमार्तवत् ॥ ऊचुर्वेदविदःसर्वेगाथांयांतांनिबोधमे ॥ ५४ ॥ नदिष्टमर्थमत्येतुमीशोऽमर्त्यःकथंचन ॥ महिषैर्भेदयामासधनुषाक्षोमहीधरान् ॥
॥ ५५ ॥ एवंलब्ध्वावरान्बालादर्पपूर्णास्तपस्विनः ॥ क्षिप्रमेवविनश्यंतियथानस्यात्तथाभवान् ॥ ५६ ॥ एषरैभ्योमहावीर्यःपुत्रौचास्यतथाविधौ ॥ तंयथापुत्र
नाभ्येषितथाकुर्यास्त्वतंद्रितः ॥ ५७ ॥ सहिक्रुद्धःसमर्थश्चपुत्रपीडयितुंरुषा ॥ रैभ्यश्चापितपस्वीचकोपनश्चमहानृषिः ॥ ५८ ॥ यवक्रीतउवाच एवंकरि
ष्येमातापंतातकार्षीःकथंचन ॥ यथाहिमेभवान्मान्यस्तथारैभ्यःपितामम ॥ ५९ ॥ लोमशउवाच उक्तासपितरंश्लक्ष्णंयवक्रीरकुतोभयः ॥ विप्रकुर्व
नृपीनन्यानतुष्यत्परयामुदा ॥ ६० ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायांयवक्रीतोपाख्यानेपंचत्रिंशदधिकशतत
मोऽध्यायः ॥ १३५ ॥ ॥ ७ ॥

॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेपंचत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३५ ॥ ॥ ७ ॥

Digitized by Google